«El meu pas per Girona em va permetre créixer en l'aspecte personal i també esportiu»

«El meu pas per Girona em va permetre créixer en l'aspecte personal i també esportiu»

Davanter del Valladolid. Dues temporades, 21 gols i dos ascensos frustrats després, el madrileny va decidir posar punt i final a una «meravellosa» etapa a Girona i canviar d'aires rumb a Valladolid. Demà s'enfrontarà al seu passat més recent, un duel «especial» per a ell.

CARLES ROSELL GIRONA/VALLADOLID

Madrid, Lleida, Girona i ara Valladolid. Com li van les coses en aquest nou destí?
Les coses em van molt bé i aquí hi visc molt tranquil. Com que és una ciutat nova, toca adaptar-me, situar-me i veure on queda tot. El procés, de moment, és prou senzill. A més, estic molt a prop de casa (referint-se a Madrid, d'on és ell). Això em va permetre venir ben aviat a buscar pis per instal·lar-me al més ràpid i còmodament possible. Tinc Madrid a tocar i això em va molt bé perquè la família i els amics poden venir amb més facilitat.
Adaptant-se a la ciutat i ja adaptat al vestidor?
Sí. Des del minut u tothom em va rebre molt i molt bé. A?l'estiu hi va haver una gran neteja i pràcticament tots els jugadors de l'equip són nous. Això m'ha facilitat, a mi i a la resta, les coses. No hi ha grupets, tothom es fa amb tothom i això és d'agrair.
Ha notat moltes diferències entre el Girona i el Valladolid, un club històric que ha estat uns quants anys a Primera?
No cregui. Al final, el món del futbol professional és molt semblant i tots els clubs són molt similars. ?L'any passat, al Girona ja se li veia que moltes coses havien canviat. Crec que hi ha més diferència entre la primera temporada que hi vaig estar i la segona, que no pas entre el que vaig viure a Montilivi i el que estic vivint ara al Valladolid. L'entrada de gent nova va permetre que el Girona es professionalitzés moltíssim. Es va notar en el dia a dia, en els petits detalls. Són coses òbvies que ara no se li donen tanta importància, però que llavors mancaven i que amb el canvi de propietat es va subsanar.
Sigui sincer. Per què no va voler renovar amb el Girona?
No ho sé... En una decisió com aquesta s'han de valorar moltes coses i aquí entra la meva manera de ser com a persona. El futbol em dóna l'oportunitat de moure'm, viatjar i conèixer;?a mi això em crida molt l'atenció, perquè no m'agrada quedar-me en un lloc massa temps. Se'm va plantejar aquesta possibilitat i després de rumiar-ho, vaig decidir acceptar-la. És cert que a Girona hi vaig estar molt a gust i m'hi hauria pogut quedar per sempre, però essent com sóc volia aprofitar aquesta oportunitat.
Quan va prendre la decisió? Ho tenia clar a mitja temporada o es va esperar fins l'estiu?
Després de fer dos anys bons a Girona com els que he fet, jo i tot l'equip, el meu representant em va dir que hi havia algunes propostes interessants. Jo tenia molt clar que fins al final de la temporada no prendria cap decisió. Així va ser. Em vaig esperar a l'estiu per decidir-me al cent per cent. Vaig triar Valladolid i estic content del camí que he agafat.
Amb què es queda d'aquests dos anys a Girona?
En l'aspecte esportiu, van ser dues temporades boníssimes. Vam viure coses tan i tan boniques... Lluitar sempre

per estar amunt i tenir a tocar l'ascens a Primera és una passada. M'ha fet créixer moltíssim, com a persona i també com a futbolista. I?de Girona, em quedo que és una meravella de ciutat. Trobo que és una desconeguda i que a fora no se la coneix prou. És una llàstima, perquè crec que és una passada. I no només la ciutat, sinó també tota la província. He tingut la sort de gaudir-la, perquè cada dos per tres i sempre que he pogut m'he escapat per conèixer tots els racons que hi ha per allà al voltant.
A?Girona l'ascens se li ha escapat per dues vegades i pels pèls. Suposo que ha marxat cap a Valladolid amb l'objectiu, per fi, d'aconseguir-lo.
Sí, però la Segona Divisió A és una categoria tan igualada que, anés on anés, res em garantiria que el meu equip acabaria a dalt o a baix. Trobo que tot està igualadíssim, que no hi ha cap equip molt superior a l'altre. Però responent a la pregunta, sí que és cert que he marxat amb la intenció d'aspirar al màxim.
Veu el Girona un candidat en la lluita per l'ascens?
Sense cap mena de dubte, té plantilla per estar a dalt. Ja no només per com s'ha reforçat, sinó també perquè manté una idea de joc que li ha donat molt bons fruits, perquè hi ha un projecte treballat, també perquè molts dels jugadors de l'any passat continuen i perquè té una plantilla molt completa amb dos o més futbolistes per posició. Tot això són punts que sumen al seu favor. Al club, tothom sap el que ha de fer:?des del director esportiu fins al jugador, passant per l'entrenador i tots els membres del cos tècnic. Hi ha una idea de joc i es va a mort amb ella.
Per com ho pinta, es prenen el proper partit com una veritable pedra de toc!
I?tant. No serà un partit gens fàcil. El Girona, els últims dos anys, ha estat un equip que ha sumat molts més punts a fora que no pas a casa. Ho saben ells i ho sabem tots. Com a visitants són perillosos, se senten còmodes i els agrada. Haurem d'estar molt atents.
Serà un partit especial?
Sí, per descomptat. Però molt més ho serà quan em toqui jugar a Montilivi. Ha estat casa meva i serà molt bonic, després de dos anys meravellosos i amb tantes emocions.
Em toca fer-li la típica pregunta. No se n'escapa. Si marca gol, té previst celebrar-lo?
Sincerament, ni m'ho plantejo. No entenc el motiu pel qual hauria de dubtar si fer-ho o no. Si marco i em surt celebrar-ho, doncs em surt. No crec que sigui una falta de respecte. El respecte es mostra d'altres maneres. Potser si aquesta situació es dóna a Montilivi, serà diferent. Però a casa, no ho veig així.
Seguir comptant amb Isaac Becerra com a company d'equip és un punt positiu?
És una garantia tenir-lo a l'equip. L'Isaac és una assegurança de vida. Ha començat superbé, jugant molt bé aquests dos primers partits, amb aturades clau. Agafar confiança des del primer moment és important i ell ho està aconseguint.
Vostè tampoc es queixarà:?dos partits, dues titularitats i minuts a la butxaca!
Sí, estic molt content. Des del començament compto per a l'entrenador i he jugat els dos primers partits. Crec que hem començat amb un bou peu, sumant 4 punts contra dos rivals que a priori han d'estar a dalt. Fins i tot trobo que els hauríem pogut guanyar a tots dos.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/09/02/pas-girona-em-permetre-creixer/802074.html?utm_source=rss